

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Pavlína Vrkočové v právní věci žalobce: **T. R.**, proti žalovaným: **1) Obvodní soud pro Prahu 8**, se sídlem 28. pluku 1533/29b, Praha 10, **2) Obvodní soud pro Prahu 9**, se sídlem 28. pluku 1533/29b, Praha 10, **3) Okresní soud Praha - západ**, se sídlem Karmelitská 19, Praha 1, **4) Krajský soud v Praze**, se sídlem náměstí Kinských 5, Praha 5, **5) Městský soud v Praze**, se sídlem Spálená 2, Praha 2 a **6) Vrchní soud v Praze**, se sídlem náměstí Hrdinů 1300, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 3. 2017, č. j. 8 A 41/2017 - 20,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobami doručenými Krajskému soudu v Brně dne 21. 10. 2016 a dne 25. 10. 2016, domáhal ochrany proti nezákonnému zásahu Obvodního soudu pro Prahu 8 (ve věci označené jako sp. zn. 0P 35/2012); Obvodního soudu pro Prahu 9 (ve věci označené jako sp. zn. 2 T 58/2014); Okresního soudu Praha – západ (ve věci označené jako sp. zn. 14 T 7/2014); Krajského soudu v Praze (ve věcech označených jako sp. zn. 9 To 154/2014; 11 To 341/2014; 11 To 444/2014; 13 To 23/2015; 11 To 156/2015; 11 To 157/2015; 9 To 421/2015; 12 To 475/2015; 13 To 33/2015); Městského soudu v Praze (ve věcech označených jako sp. zn. 28 Co 482/2015; 9 To 383/2014; 9 To 277/2015; 7 To 367/2015; 7 To 367/2016); Vrchního soudu v Praze (ve věcech označených jako sp. zn. Nco 113/2015; 1 To 63/2015; 1 To 68/2015; 6 Ntd 21/2015); Nejvyššího soudu (ve věcech označených jako sp. zn. 7 Td 7/2016; 7 Td 36/2016; 7 Td 53/2016; 7 Td 35/2016) a Ústavního soudu (ve věcech označených jako sp. zn. I. ÚS 3414/15; I. ÚS 3428/15).

[2] Krajský soud v Brně usnesením ze dne 18. 11. 2016, č. j. 31A 133/2016 – 9, žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného Nejvyššího soudu ve věci sp. zn. 7 Td 36/2016; žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného Nejvyššího soudu ve věci sp. zn. 7 Td 7/2016; žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného Nejvyššího soudu ve věci sp. zn. 7 Td 53/2016; žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného Nejvyššího soudu ve věci sp. zn. 7 Td 35/2016; žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného Ústavního soudu ve věci I. ÚS 3428/15 a žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného Ústavního soudu ve věci I. ÚS 3414/15 vyloučil k samostatným projednáváním (viz řízení vedená u Krajského soudu v Brně

pod sp. zn. 31A 161/2016; 31A 162/2016; 31A 163/2016; 31A 164/2016; 31A 165/2016 a 31A 166/2016).

[3] Usnesením ze dne 11. 1. 2016, č. j. 31 A 133/2016 – 11, Krajský soud v Brně věc postoupil Městskému soudu v Praze, neboť po vyloučení věci rozhodovaných Nejvyšším soudem a Ústavním soudem se jedná pouze o věci, o nichž rozhodovaly soudy se sídlem v Praze, které podle místa svých sídel patří do obvodu Městského soudu v Praze, který tak je místně a věcně příslušný k rozhodnutí o žalobách.

[4] Městský soud v Praze usnesením ze dne 14. 3. 2017, č. j. 8 A 41/2017 – 20, výrokem I. odmítl žalobu proti nezákonnému zásahu ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 8 pod sp. zn. 0P 35/2012, ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 28 Co 482/2015 a ve věci vedené u Vrchního soudu v Praze pod sp. zn. Nco 113/2015. Výrokem II. městský soud odmítl žalobu proti nezákonnému zásahu ve věci vedené pod sp. zn. 14 T 7/2014 u Okresního soudu pro Prahu západ, ve věcech vedených u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 9 To 154/2014, 11 To 341/2014, 11 To 444/2014, 13 To 23/2015, 11 To 156/2015, 11 To 157/2015, 9 To 421/2015, 12 To 475/2015, 13 To 33/2015 a ve věcech vedených u Vrchního soudu v Praze pod sp. zn. 1 To 63/2015 a 1 To 68/2015. Výrokem III. městský soud odmítl žalobu proti nezákonnému zásahu ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 9 pod sp. zn. 2 T 58/2014, ve věcech vedených u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 To 383/2014, 9 To 277/2015, 7 To 367/2015, 7 To 367/2016 a ve věci vedené u Vrchního soudu v Praze pod sp. zn. 6 Ntd 21/2015. Výroky IV. až VI. dále městský soud rozhodl, že žalobci se osvobození od soudních poplatků nepřiznává, návrh žalobce na ustanovení zástupce pro řízení z řad advokátů se zamítá a žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[5] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž navrhl odnětí věci Městskému soudu v Praze a její přikázání Krajskému soudu v Brně na základě rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2016, sp. zn. Nad 243/2016. Stěžovatel zároveň požádal o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti, osvobození od soudního poplatku a ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti.

[6] Z provedené rekapitulace je zřejmé, že stěžovatel žalobami proti nezákonnému zásahu brojí proti postupu soudů. Postupy a rozhodnutí soudů v soudním řízení však nejsou postupy a rozhodnutí správních orgánů v oblasti veřejné správy, a proto nemohou být napadány žalobami ve správním soudnictví. K přezkumu rozhodnutí a postupu soudů stanoví příslušné procesní předpisy (občanský soudní řád, soudní řád správní, trestní řád), dle kterých je řízení u soudů vedeno, vlastní systém opravných prostředků. Úkony soudů v občanském soudním a v trestním řízení nemohou být přezkoumávány správními soudy.

[7] Za této procesní situace již Nejvyšší správní soud neodstraňoval vady kasační stížnosti spočívající v neuvedení kasačních námitek, nezaplaceném soudním poplatku a chybějícím zastoupení stěžovatele ve smyslu § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“), a nerozhodoval proto ani o žádostech stěžovatele vznesených v tomto směru v kasační stížnosti, neboť to nemá význam za situace, kdy je zjevné, že věc vůbec nepatří do pravomoci soudů ve správním soudnictví a kasační stížnost musí být odmítnuta. Nejvyšší správní soud poznamenává, že stejně postupuje ve všech obdobných případech, srov. např. usnesení ze dne 11. 4. 2017, č. j. 4 As 72/2017 – 10. V této souvislosti soud připomíná, že stěžovatel se s obdobnými podáními na tento soud obrací velmi často (od začátku roku 220 krát), aniž by bylo patrné, že mu jde o věcné rozhodnutí nějakého sporu.

pokračování

[8] Vzhledem k těmto skutečnostem Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona.

[9] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné žádné opravné prostředky.

V Brně dne 4. května 2017

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu